

Arrest

nr. 238 253 van 9 juli 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIEGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, op 27 februari 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 29 januari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BRAUN, die loco advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart op 1 februari 2018 het Belgische grondgebied te hebben betreden, dient op 5 februari 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 maart 2018 bevalt verzoekster in België van een zoon.

1.3. Inzake het verzoek om internationale bescherming beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 29 augustus 2018 tot weigering

van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van 11 februari 2019 met nr. 216 568 weigert ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 5 maart 2019 dient verzoekster een volgend verzoek om internationale bescherming in. Zij dient ook een verzoek om internationale bescherming in voor haar kind. Het volgend verzoek van verzoekster wordt op 11 juni 2019 ontvankelijk verklaard. De commissaris-generaal beslist op 25 juli 2019 om verzoekster en haar kind de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. Bij arrest van 18 december 2019 met nr. 230 518 weigert ook de Raad verzoekster en haar kind de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. Verzoekster dient op 20 december 2019 een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag, die steunt op medische problemen van verzoeksters kind, wordt op 28 januari 2020 door de gemachtigde van de bevoegde minister onontvankelijk verklaard.

1.6. Op 29 januari 2020 beslist de gemachtigde van de bevoegde minister tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten,

naam : [S.F.]

voornaam : [A.]

+ 1 kind: [S.F.,M.] [...]

[...]

nationaliteit : Somalië

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 26/07/2019 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 18/12/2019 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen door de Raad voor vreemdelingenbetwistingen met toepassing van artikel 39/2, §1,1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster, onder meer, de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij betoogt dat de gezondheidstoestand van haar minderjarige zoon niet in rekening is gebracht bij het nemen van de bestreden beslissing, gezondheidstoestand die zij omschrijft als volgt: “[M.S.F.] lijdt aan ernstige eetstoornissen en gewichtsstagnatie. Hij presenteert zowel een hypotonie als mondaandoeningen met slikproblemen, die van invloed zijn op de gewichtstoename en de psychomotorische ontwikkeling (medisch rapport van 23 september 2019 - stuk 4). Hij heeft ook een autistische spectrumstoornis met een algemene

ontwikkelingsachterstand, taalachterstand en sensorische reguleringsstoornissen in een context van grote stress (medisch rapport van 3 oktober 2019 - stuk 5). [M.S.F.] profiteert momenteel van een multidisciplinaire medische follow-up Hij wordt gevolgd door een arts die gespecialiseerd is in gastro-pediatrie, psychiatrie, fysiotherapie, logopedie en diëtetiek (medisch rapport van 23 september 2019 - stuk 4). Hij is meerdere malen in het ziekenhuis opgenomen voor anorexia en infectie als onderdeel van eetstoornissen (babyanorexia) (medisch rapport van 3 oktober 2019 - stuk 5). Uit het standaard medisch attest van 14 november 2019 (stuk 3), blijkt dat het stopzetten van de behandeling zal leiden tot het ontstaan van een ernstige handicap.”

2.2. In antwoord op deze kritiek wijst verweerder in de nota met opmerkingen op de beslissing die hij op 28 januari 2020 nam om de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet die verzoekster indiende omwille van de gezondheidsproblemen van haar kind onontvankelijk te verklaren. Hij benadrukt dat de gezondheidsproblemen van het kind zoals verzoekster deze aanhaalt in haar middel dezelfde zijn als deze die reeds werden ingeroepen in de voormelde aanvraag. Nog wijst verweerder op een evaluatienota in verband met artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet zoals opgenomen in het administratief dossier. Ook hieruit blijkt volgens verweerder dat rekening is gehouden met de gezondheidstoestand van het kind.

2.3. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”*

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 5 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet maakt een individueel onderzoek noodzakelijk, zodat wordt gewaarborgd dat het bestuur bij het nemen van een verwijderingsbeslissing rekening houdt met welbepaalde fundamentele rechten, met name het belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken vreemdeling. Deze wetsbepaling weerspiegelt hogere rechtsnormen, zoals de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Verzoekster verwijst naar de gezondheidsproblemen van haar minderjarig kind. Op basis van deze gezondheidsproblemen van haar kind diende zij op 20 december 2019 een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Uit de bestreden beslissing zoals deze thans voorligt, kan op geen enkele wijze worden afgeleid dat verweerder rekening heeft gehouden met deze gezondheidsproblemen van verzoeksters kind, zoals ingeroepen in de verblijfsaanvraag van 20 december 2019.

Verweerder nam verder op 28 januari 2020 weliswaar een beslissing tot het onontvankelijk verklaren van de voormelde verblijfsaanvraag waarbij werd ingegaan op de gezondheidstoestand van verzoeksters kind, maar bij arrest van 9 juli 2020 met nr. 238 252 ging de Raad over tot de nietigverklaring van deze beslissing. Deze beslissing moet dan ook worden geacht nooit te hebben bestaan en niet langer voorhanden te zijn in het rechtsverkeer. Dit maakt dat verweerder niet langer dienstig naar deze – vernietigde – beslissing kan verwijzen om te stellen dat hij bij het nemen van de bestreden beslissing wel degelijk de gezondheidstoestand van het kind in rekening heeft gebracht, minstens volgt hieruit dat niet blijkt dat verweerder de ingeroepen gezondheidstoestand van het kind op een voldoende zorgvuldige wijze in rekening heeft gebracht.

Verweerder verwijst in de nota met opmerkingen nog naar een evaluatienota in verband met artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet die zich in het administratief dossier bevindt. Wat de gezondheidsproblemen van het kind betreft, wordt in deze nota evenwel enkel verwezen naar de eerder genomen beslissing inzake de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze nota kan dus in geen geval afbreuk doen aan de hiervoor gedane vaststellingen.

Gelet op hetgeen voorafgaat, moet verzoekster worden bijgetreden waar zij stelt dat verweerder niet heeft voldaan aan de op hem rustende verplichting overeenkomstig artikel 74/13 van de Vreemdelingen-

wet om bij het nemen van de bestreden verwijderingsmaatregelen op voldoende zorgvuldige wijze rekening te houden met de gezondheidstoestand van het kind.

Het onderzochte middel is, in de aangegeven mate, gegrond. Een onderzoek van de overige onderdelen van het middel dringt zich niet langer op.

2.4. De Raad stipt daarenboven nog aan dat verweerder het in de thans voorliggende situatie klaarblijkelijk zelf ook nuttig en nodig heeft geacht om zijn bevoegdheid tot het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten slechts uit te putten nadat werd beschikt over de door verzoekster ingediende verblijfsaanvraag op medische gronden. De Raad stelt vast dat verweerder door aldus te handelen erkent dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten. Er kan aldus een feitelijke samenhang worden vastgesteld. In deze situatie volstaat een verwijzing naar de goede rechtsbedeling ook reeds om, in navolging van de nietigverklaring van de beslissing tot het onontvankelijk verklaren van verzoeksters verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, eveneens over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 29 januari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend twintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS